

Posudek školitelky

na disertační práci JUDr. Terezy Kadlecové

„Úprava mezinárodního práva soukromého v rámci práva EU se zaměřením na oblast pracovního práva“

Pracovně právní vztahy s mezinárodním prvkem jsou oblastí velmi praktickou a v dnešní době i frekventovanou. Analýza a syntéza dosavadní právní úpravy a úpravy perspektivní je proto velmi žádoucí, navíc v české literatuře nebyla této oblasti věnována specifická monografie. Počin autorky hodnotím proto jako velmi záslužný. Cílem práce je komplexní uchopení problematiky pracovního práva ve vztazích s mezinárodním prvkem, se zvláštním zaměřením na evropské právo. Práce se dotýká jak základních teoretických východisek, tak zevrubné analýzy příslušných právních instrumentů práva kolizního, hmotného i procesního. Za velmi podnětné považuji závěry autorky týkající se rekonfigurovaných úprav, ať již jde o úpravu evropskou, tj. zejména nový Brusel I (nařízení o příslušnosti o uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech), či o posuzování relevance nového českého zákona o mezinárodním právu soukromém pro pracovně právní vztahy.

Práce je rozdělena do čtyř základních částí, přitom je nepochybné, že těžištěm jsou části II a III, které se týkají evropského mezinárodního práva soukromého, konkrétně mezinárodního civilního procesního práva a práva kolizního. První část je obecným úvodem, druhá část poukazuje na obecné otázky úpravy mezinárodního práva soukromého v rámci EU. Ve třetí části autorka předkládá analýzu nařízení Brusel I a nařízení o právu rozhodném pro smluvní závazky (Řím I) a nařízení o právu rozhodném pro mimosmluvní závazky (Řím II) z pohledu pracovního práva. V těchto partiích jsou její závěry velmi přínosné a práce je zcela aktuální, pracuje s nejnovějšími judikáty Soudního dvora EU i našeho Nejvyššího soudu. Tyto partie tak poněkud vyvažují drobné nepřesnosti, kterých se autorka dopustila při obecných výkladech vycházejících z primárního práva (SES někdy namísto SFEU) či výčtu nařízení, která se k věci vztahují jen nepřímo (doručování), případně vztahu nařízení Brusel I a českého práva. Rovněž oceňuji originální myšlenky autorky, které se vztahují k novému zákonu o mezinárodním právu soukromém ohledně pracovního práva. Osobně s ní sice tak úplně nesouhlasím, protože se domnívám, že úprava pracovního práva je pokryta nařízeními, tento závěr však autorka zcela nevyklučuje, na problém poukazuje a spíše očekává určitou diskusi a hlavně nějaká rozhodnutí našich soudů. Týká se to i hodnocení přechodných ustanovení. Čtvrtá část práce obsahuje závěrečné shrnutí, v němž oceňuji zejména autorčin poznatek o faktické devalvací volby rozhodného práva v oblasti pracovních vztahů – s tím musím souhlasit a souhlasím i s tím, že v této oblasti má naznačené omezení volby své opodstatnění.

Práce je napsána kultivovaně a srozumitelně, snaží se o komplexní zpracování vytčené problematiky. Autorka pracuje s literaturou českou i zahraniční a s dostupnou judikaturou.

Práci pokládám za způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce JUDr. Tereze Kadlecové udělen titul PhD.

Práce bude publikována v nakladatelství Kluwer.

V Praze dne 2. 5. 2013

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.